

Nevezmeš meno Božie nadarmo! 2. prikázanie a všetko o ňom

5. mája 2020 ✝ Cirkev ✝ Desatoro

Nevezmeš meno Pána Boha svojho nadarmo, tzn. nebudeš ho vyslovovať bez úcty. Pod menom Božím sa rozumie nie iba z písmen a slabík zložené meno Božie, ale skôr veličenstvo Božie.

V 2. Božom prikázaní nám Boh káže preukazovať svojej božskej velebnosti príslušnú úctu a zakazuje všetko, čo uráža úctu, akú sme mu dlžní. Najlákavejšiemu Bohu sme dlžní úctu preto, že je Pán nekonečnej velebnosti a nekonečnej dobroty. Úcta je zmes bázne, lásky a vážnosti. Keď počuješ, že cisár má mnoho miliónov poddaných, mnohé stotisíce vojsk, čo iba na pokynutie jeho tiahnu do poľa, že ďalej jediným slovom môže ľudí urobiť šťastnými alebo nešťastnými, pocítiš pred ním bázeň. No keď zase počuješ o jeho veľkej добрote a snahe urobiť šťastnými svojich poddaných, budeš ho milovať a vážiť si ho. Práve tak je i s Bohom, keď rozmyšľaš o jeho nekonečných dokonalostiach a veľkej láske k nám.

Úctu máme preukazovať Bohu nasledujúcim spôsobom:

Máme často s pobožnosťou a pohnutím srdca vzývať meno Božie, najmä na začiatku každej práce, v núdzi a pri smrti.

Máme ukazovať veľkú úctu voči všetkému, čo je určené k pocte Božej, zvlášť voči sluhom Božím, voči svätým miestam a veciam a voči úkonom náboženským.

Boha najlákavejšieho máme často chváliť pre jeho nekonečnú dokonalosť a dobrotu, obzvlášť keď prijímame jeho dobrodenia.

Z úcty pred Bohom sa nesmieme dopúšťať:

Lahkomyselného vyslovovania mena Božieho a iných svätých mien.

Zlorečenia. Toto záleží na tom, že v hneve žiadame (želáme) zle istým osobám alebo veciam a pritom spomíname sväté mená. (Boh trestá zlorečníka tým, že niekedy jeho kliatbu splní.)

Neslušného chovania sa voči osobám Bohu posväteným, posvätným miestam, veciam alebo úkonom.

Bohorúhania. Tohto dopúšťa sa, kto potupne hovorí o Bohu, jeho svätých alebo o predmetoch, ktoré určené sú k pocte Božej.

Svätokupectva a či simonie. Toto spočíva v tom, že sa duchovné veci predávajú za peniaze alebo za peňažnú hodnotu.

Druhé prikázanie: Nevezmeš meno Božie nadarmo, nám zakazuje:

(1) Neúctivo vyslovovať Božie meno;

(2) Rúhať sa Bohu, Panne Márii alebo svätým;

(3) Robiť falošné, nepotrebné alebo nezákonné prisahy.

Zdroj: wikimedia commons

Čo sa myslí tým: Nevezmeš meno Božie nadarmo?

Nevezmeš meno Božie nadarmo znamená nespomenúť toto sväté meno alebo akékoľvek iné meno, ktoré sa osobitným spôsobom vzťahuje na samotného Boha, ako je napr. meno Ježiš, Mária a svätých, v hneve, zo žartu alebo akýmkoľvek neúctivým spôsobom.

Čo nám prikazuje Druhé prikázanie?

Druhé prikázanie nám prikazuje, aby sme si ctili sväté meno Božie, ako aj dodržiavali naše prisahy a sľuby.

Čo je to sľub?

Sľub je prísľub daný Bohu ohľadom niečoho, čo je dobré, čo je v našej moci a je lepšie ako jeho opak a k dodržiavaniu ktorého sa zaväzujeme tak, ako keby nám to bolo prikázané.

Je porušenie sľubu hriech?

Porušiť sľub je hriech, a preto by sme nemali robiť sľuby bez zrelej úvahy a spravidla ani bez rady nášho spovedníka alebo iného rozumného človeka, aby sme sa nevystavovali nebezpečenstvu hriechu.

Môžu sa urobiť sľuby Panne Márii a svätým?

Sľuby sa robia iba Bohu. Môžeme však sľúbiť Bohu, aby urobil niečo na počesť Panny Márie alebo svätých.

Čo je to rúhanie?

Rúhanie je hrozný hriech, ktorý spočíva v slovách alebo v prejavoch opovrhovania alebo preklínania Boha, Panny Márie, svätých alebo posvätných vecí.

Existuje nejaký rozdiel medzi rúhaním a preklínaním?

Existuje rozdiel, pretože rúhaním človek praje zlo alebo osočuje Boha, Pannu Máriu alebo svätých; zatiaľ čo preklínaním, želá zlo alebo preklína seba alebo svojho blížneho.

Čo je prisaha?

Prisaha je privolávanie Boha, aby svedčil pravde toho, kto ju hovorí alebo sľubuje.

Je vždy zakázané skladať prisahu?

Nie je vždy zakázané zložiť prisahu. Prisaha je zákonitá a dokonca aj vzdáva česť Bohu, keď je to potrebné a keď človek prisahá s pravdou, úsudkom a spravodlivosťou.

Kedy je prisaha bez pravdy?

Keď človek prisahou potvrdí to, čo vie, alebo verí, že je nepravdivé, alebo keď sľubuje pod prisahou robiť to, čo nemá v úmysle urobiť.

Kedy je prisaha bez úsudku?

Keď niekto podáva prisahu neúmyselne a bez zrelého uváženia alebo v bezvýznamných záležitostiach.

Kedy je prisaha bez spravodlivosti?

Keď niekto skladá prisahu tak, že urobí niečo nespravodlivé alebo protiprávne, ako napríklad keď prisahá, že sa pomstí, alebo že bude kradnúť atď.

Akého hriechu sa dopúšťa človek, ktorý falošne prisahá?

Kto prisahá falošne, spácha smrteľný hriech, pretože ťažko uráža Boha, nekonečnú Pravdu tým, že ho privoláva, aby svedčil o tom, čo je falošné.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/nevezmes-meno-bozie-nadarmo-2-prikazanie-a-vsetko-o-nom/>